

NICULINA GHEORGHITĂ

*Bucuria de a trăi
în și cu Dumnezeu*

GHID PRACTIC
DE PSIHOLOGIE CUANTICĂ

TRILOGIA BUCURIEI

CUPRINS

Mulțumiri.....	5
Prefață	7
Introducere.....	11
CAPITOLUL 1: Descoperirea de Sine.....	13
CAPITOLUL 2: Conștientizarea potențelor divine din Sine	27
CAPITOLUL 3: Acceptarea faptului că suntem divini	39
CAPITOLUL 4: Începi să crezi din joacă și cu inima ușoară	49
CAPITOLUL 5: Să trăiești bucuria pentru propria creație	65
CAPITOLUL 6: Celebrarea realizării redă puterea creatorului	77
CAPITOLUL 7: Manifestarea Sinelui Divin	87
ANEXĂ: Îndrumări, agendă de lucru	95
ANEXĂ: Afirmații utile	101
Bibliografie	109

CAPITOLUL 1

Descoperirea de Sine

Așa cum știm, drumul către noi înșine este cel mai anevoios, deoarece este necesar să intri în contact cu tine pentru a te descoperi.

Din cercetările și experiențele mele, am constatat că sunt câteva etape prin care eu am trecut până m-am „trezit” și am realizat că în interiorul meu este o Scânteie Divină, prezentă mereu și nu la fără frecvență, cum am crezut ani buni. Adică am constatat că Dumnezeu este în mine în fiecare clipă, că nu mă părăsește niciodată, că nu mă pedepsește niciodată, pentru că dacă m-ar pedepsi pe mine, de fapt s-ar pedepsi pe El, că nu mă judecă niciodată. Este un nonsens ca Dumnezeu să-și dea Lui pedeapsă doar dacă tu, o personalitate, ai făcut ceva sau altceva cerut de alte personalități (de alți oameni). Ni se spune că Dumnezeu vede și aude tot ce facem (normal, dacă este în noi), dar în același timp mesajele scrise peste tot sunt că este undeva în cer (adică în afara noastră), ne judecă, ne pedepsește, ne mântuiește

sau nu în funcție de... (adică niște condiții scrise tot de oameni), ne iartă sau nu. Dragi prieteni creatori, Dumnezeu este Iubire, iar Iubirea nu judecă, nu critică, nu pedepsește, nu se fălește, nu calcă pe cadavre, nu ucide, etc.

Am mai constatat că nimeni nu poate face nimic în locul nostru. Noi am primit o viață în dar pe care să o experimentăm cum vrem noi, adică așa cum alegem cu liberul arbitru. Dacă tu vrei să trăiești în suferință pentru că așa ai văzut și nu ai alt reper, e alegerea ta, dar Scânteia Divină din tine mereu ți-a scos situații, oameni, evenimente, momente, prin care să devii prezent, însă pare mai comod să calci pe urme făcute deja de alții. Când eram mică și mi se spunea că „așa trebuie”, întrebam: „Unde scrie?”. Și cum nu scria nicăieri, ci spuneau „așa se face”, de cele mai multe ori după un asemenea răspuns nu făceam „cum se face”. Am fost un copil atipic pentru societatea actuală, dar în contact cu Scânteia Divină din mine. Am avut noroc de o mamă care nu m-a forțat să fac numai ce voia ea, ci mereu îmi spunea: „Așa să fie, cum spui tu”. Și astfel lucrurile se întâmplau cum spuneam eu, pentru că ea avea încredere în mine, iar credința cuiva în tine îți dă aripi.

Am hălăduit și eu mulți ani pe la toate ușile mănăstirilor, ale preoților minunați ai acestor plaiuri, prin locurile sfinte din afara țării, pe la oameni magnifici de pretutindeni, dar într-o zi am constatat

că nimeni nu poate face nimic în locul meu. În acel moment parcă m-am trezit dintr-un somn prelung, parcă au căzut toate lanțurile de pe mine, și eram goală și liberă în fața Dumnezeului căruia abia în acel moment i-am dat voie să se manifeste prin mine real. Din acel moment m-am aplecat asupra mea, a descoperirii de Sine, a cunoașterii de Sine și a trăirii în aici și acum. Asta nu înseamnă că nu mai merg pe la mănăstiri, prin locuri magnifice, că nu mai caut oameni minunați cu care să discut, dar nu mai aștept să facă ceva în locul meu ceea ce numai eu, îndrumată de Dumnezeu din mine, pot face.

Vă redau mai jos etapele pe care le-am experimentat în realizarea acestei călătorii spre a mă cunoaște și crește pe mine însămi.

1. Prima etapă este **să vrei să te cunoști**, să vrei să îți dai jos masca pe care o porți cu mult fast de ani întregi. Este timpul să vrei să faci asta pentru a deveni autentic și a te bucura de tine și de viața ta. Când stai cu masca pe care ai confecționat-o cu grijă în timp, și anume ce persoană puternică și fericită ești în exterior, adică ce le arăți altora, dar în interior ești total nefericit(ă), nu faci decât să acumulezi foarte multe frustrări, neîmpliniri, venin, care vor crește semnificativ în timp, până ajungi să nu mai suportți și să dai pe dinafară. Asta însemnând, mai exact, fie că ești plin de furie în raport cu copiii sau cu cei mai

puțin puternici din jurul tău, fie crești o tumoră în corpul tău. Așa că nici una, nici alta nu e confortabilă. Când vrei să te cunoști, tot universul conlucrează cu tine pentru a-ți scoate oameni, informații, situații prin care tu să te privești, să începi să te cunoști.

Fie deschizi o carte cu o informație care te ajută să vezi răspunsul la întrebarea ta în ea (așa s-a întâmplat cu mine), fie ascuți un discurs al cuiva care te pune „pe gânduri”, fie vezi o plantă care îți transmite atâta iubire, încât nu mai poți trece nepăsător pe lângă ea, fie vezi un curcubeu care te ajută să intri pe o frecvență ridicată, adică să simți ceva diferit față de ceva din exteriorul tău, și atunci în creierul tău se creează un fulger care te ajută să urci pe o altă frecvență și să transmiți informațiile prin neuroni cu altă frecvență. Așa cum am mai scris, la nivel neuronal se întâmplă această transformare, care apoi se transmite de la computerul central (creierul) spre toate celulele corpului fizic. Dacă lucrurile stau așa, ar putea cineva în locul meu să-mi introducă acea frecvență la nivel cerebral? Nu, asta se face fiind conștient tu cu tine.

Te pot ajuta afirmațiile de genul:

●●●●● „Eu sunt dintotdeauna conștient(ă) de mine.”

●●●●● „Eu sunt dintotdeauna cunoașterea de Sine.”

●●●●● „Eu sunt dintotdeauna voință Divină.”

●●●●● „Eu sunt dintotdeauna intenția Divină.”

După ce ai vrut să te cunoști și universul ți-a dat diverse informații, urmează un alt pas, și anume:

2. Să devii conștient de tine, de comportamentele, de gândurile, de cuvintele rostite de tine, de manifestările tale conștiente sau nu.

Adică să devenim conștienți că:

- respirăm inconștient, adică nu suntem atenți la acest fenomen, mintea este în altă parte și astfel aerul intră și iese doar pentru procesul fiziologic, și nu ca să ne purifice și să ne ridice pe altă frecvență;
- pronunțăm cuvinte la voia întâmplării, fără să fim conștienți că ele sunt energie vie care atrage ceva foarte subtil. Exemple de expresii inconștiente: „trebuie să”, „vai, săraca de mine”, „vai, săracul de el”, „ce prăpădit(ă) sunt/este”, „sper”, „aș vrea, dar nu pot”, „nu am cum să reușesc”, „este prea greu”. Toate aceste cuvinte atrag din univers energia corespunzătoare și atrag acea realitate pe care în mod real nu ne-o dorim, dar o atragem prin modul în care vorbim și ne manifestăm;
- mâncăm inconștient, fără să fim atenți la ce băgăm în gură; când mâncăm ne gândim la cu totul altceva și de fiecare dată mâncăm ceea ce gândim, adică supărare, nervi, furie, griji, stres, imagini violente de la TV sau știri agresive;

- ne spălăm fără să ne gândim la acest proces, fără să conștientizăm că fiecare picătură de apă ne curăță și ne purifică energiile și câmpurile din jur.

Adică să fim conștienți că suntem inconștienți. E un pas foarte important, deoarece când te observi după ce ai devenit conștient de ce faci și cum te porți inconștient, te poți corecta, până când ajunge să fie obișnuiță să fii prezent în tot ceea ce faci. Abia acum, în această fază, îți poți crea conștient realitatea.

3. Să vrei să renunți la vechile obișnuințe care te țin pe loc și te duc într-o zonă de confort și de stagnare. Când totul este confortabil și nu mai experimentezi nimic nou, stagnezi, și în timp devii nefericit. De aceea se spune că „banii nu aduc fericirea” - în acest context, deoarece oricâți bani ai, dacă nu crezi altceva și altceva sufletul rămâne mic, și în timp devii nefericit. Noi ne încărcăm energetic și trăim starea de fericire prin rezultatul creațiilor proprii, din bucuria pe care o trăim după ce vedem acel ceva împlinit. Starea firească a Sinelui Divin din noi este **BUCURIA**, și asta nu întâmplător, deoarece bucuria atrage din univers o energie care dezvăluie forța interioară și puterea Sinelui Divin. Analizați puțin viața dumneavoastră și vedeți când ați fost cel/cea mai fericit(ă). Vă spun dinainte răspunsul - atunci

când ați făcut ceva nou, diferit, când ați experimentat ceva necunoscut, atunci v-ați simțit plini de viață, ați simțit că trăiți cu adevărat.

Dacă faci mereu aceleași activități cum ar fi: mergi doar la serviciu, acasă, în același loc în concediu, te plimbi prin aceleași locuri care-ți plac și nu crezi nimic nou în viața ta, aceasta rămâne săracă, mintea, limitată și tu, nefericit.

Să vrei să renunți la toate programele de limitare cu care ai crescut și cu care ți-ai blocat potențele divine – aceasta este prima etapă prin care te autocorectezi; când faci ceva vechi, propune-ți să faci acel ceva diferit, măcar ca să vezi cum te simți. Acest mod de a acționa te aduce în prezent, deoarece este nevoie de atenția ta ca să reușești ceva neobișnuit. Când faci lucrurile obișnuite intri pe un program vechi, pe pilot automat, și devii un roboțel care hălăduiește cu mintea prin trecut, viitor, judecăți, critici, etc.

4. Să stăpânești și să integrezi experiențele trăite de la pașii anteriori. Adică după ce devii conștient de tine, de programele și limitările tale, te autocorectezi prin ce vorbești, gândești și faci, crezi lucruri noi și te bucuri de realizarea lor.

Cum integrăm experiențele trăite? Observându-ne comportamentele, gesturile, cuvintele pe care le rostim.

O modalitate foarte importantă de a integra trăirile și experiențele noi, diferite este să aveți un jurnal al vostru în care să notați experiențele pe care le trăiți. Se știe că scrisul este ca o semnătură magnetică. În momentul în care scrii despre experiența trăită, ești sută la sută în prezent pentru a-ți aminti detaliile, stările, trăirile interioare. În acea stare, cuvintele se implementează la nivel cerebral iar din mijlocul creierului se deschide poarta dintre cele două emisfere, și astfel dezvoltăm inteligența spirituală. Sunt studii recente care afirmă că inteligența spirituală înglobează celelalte două tipuri de inteligențe studiate și cercetate deja de mult timp. Este vorba despre inteligența cognitivă și inteligența emoțională, care sunt reunite în inteligența spirituală. Așa căpătăm înțelepciunea din experiența trăită. Asta înseamnă consolidarea unor noi rețele neuronale prin care altă dată știm ce avem de făcut, găsim soluții rapide la diverse provocări care apar în viața noastră și astfel devenim ceea ce credem. Prin dezvoltarea inteligenței spirituale de fapt vedem soluțiile pentru provocări de la un alt nivel cuantic, superior situației date. De sus se vede mai bine. Imaginați-vă că sunteți într-o cameră și aveți o provocare. În dimensiunea a treia nu putem vedea decât ce este în cameră. Corect? Dar dacă urcăm la etajul zece putem vedea toate camerele care sunt sub acel nivel, și astfel soluția

apare mult mai repede. Așa este și cu acea legătură dintre cele două emisfere cerebrale. În momentul în care s-a făcut legătura directă între ele vezi problema și soluția în ansamblul lor. Se spune că „nu există probleme, ci oameni care nu văd soluțiile”.

O altă modalitate de a integra o experiență este prin desen. După ce trăiești o anumită stare, observați-vă starea interioară, apoi luați-vă câțva timp ca să redați printr-o schiță sau printr-un desen ceea ce ați trăit. Veți fi surprinși de cât de detaliat veți face desenul, de câte nuanțe folosiți și cum combinați culorile. Așa veți începe să simțiți frecvența culorilor. Fiecare culoare are o anumită frecvență. Iar în funcție de trăirea pe care ai avut-o, vei alege o culoare sau alta. Fiecare creație prin care transpui trăirea ta va intra direct în subconștient (datorită faptului că ești prezent sută la sută în ceea ce faci), și astfel vei deveni mai bogat.

Când am experimentat o filozofie și am trăit-o, acea filozofie devine adevăr personal, care duce la accesarea puterii interioare a Sinelui Divin și astfel putem trece la pasul următor.

5. Să devii liber în adevăratul sens al cuvântului, adică să manifesti liberul arbitru și să fii conștient de propriile alegeri conștiente.

Abia acum devenim responsabili de tot ceea ce gândim, vorbim și facem, pentru că trăim în prezent, conștient.

Iar în acest pas începi să materializezi tot ce intenționezi prin gând. Începi să materializezi fără efort de voință, doar te conectezi la Sine și Sinele face treaba împreună cu tot Universul.

Sunt convinsă că ați trăit astfel de manifestări prin sincronicitățile care v-au apărut în cale, cum ar fi:

- aveai nevoie să te întâlnești cu cineva, dar i-ai pierdut numărul de telefon, în schimb ți-ai dorit așa de mult să te întâlnești cu persoana respectivă, încât într-un timp mai scurt sau mai lung – în funcție de puterea dorinței tale – te-ai întâlnit;
- te grăbeai să ajungi undeva și știai că autobuzul/ tramvaiul mergeau mai greu prin zona respectivă, dar când ai ieșit din casă ai spus: „Ce bine ar fi să vină repede mijlocul de transport ca să ajung la timp!”, și așa s-a întâmplat;
- ți-ai dorit foarte mult să te sune cineva cu care nu ai mai vorbit de mult, și în scurt timp te-a sunat, etc.

Eu zic că merită să ai o disciplină prin care să lucrezi cu tine atent, prezent și prin concentrare, pentru a-ți schimba lumea în care trăiești, pentru a-ți